

Ombres sobre la residència

«El que van presentar alegrement i que ara qualifiquen com a "declaració d'intencions" és una presa de pèl»

Si ens atenim a la notícia de l'equip de govern municipal sobre la construcció de la residència pública a Sabadell, podríem dir que el moviment veïnal i la ciutadania estem de celebració. Després de més de 17 anys de lluita i pressió popular als polítics de torn de tots els colors i àmbit territorials. sembla que ho hauríem aconseguit. De veritat? Perquè les dades que van apareixent rere el titular electoralista ofereixen més ombres que llums.

Des d'un principi, l'acord de l'any 2006 entre Ajuntament i Generalitat va deixar clar que el consistori cedia els terrenys i atorgava les llicències. El Govern, com a propietària, s'encarregava de la seva construcció i finançament. Després d'inexplicables retards, el 2012, la Generalitat va destinar una partida de 30 milions d'euros per a la seva construcció i manteniment fins al 2025. Uns diners que "van desaparèixer" sense que, per increïble que pugui semblar, ningú hagi acreditat la seva destinació final. El 2016, l'exconsellera Dolors Bassas, en una visita a Sabadell, es va comprometre a construir la residència.

Des de llavors, entre les administracions i la plataforma impulsora de la reivindicació, les desavinences han estat constants. En l'última fase d'aquest procés, de la comissió de treball creada entre Generalitat-Ajuntament-Plataforma el 2017, la plataforma pràcticament ha estat exclosa fins al punt que desconeixia la proposta que ara han presentat (no és cert que hagi estat informada com afirma el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, Chakir el Homrani) i les pèssimes relacions amb l'administració local van generar tensions que van acabar amb una declaració de persona non grata del regidor d'Acció Social, Gabriel Fernández, pel seu menyspreu a aquesta entitat.

Ara, el govern municipal proposa municipalitzar la residència subrogant-se en l'obligació de la Generalitat. Per què? Donen per fet que de nou incomplirà el seu compromís? I, si és així, per què en lloc de subrogar no exigeixen el compliment del que s'ha acordat? La veritat és que almenys una part de l'equip municipal és extremadament submissa amb les decisions de la Generalitat, com ha quedat palès amb el tancament del servei d'oncologia infantil de l'Hospital Parc Taulí. Prevalen les consignes de partit per sobre de l'interès de Sabadell.

Amb la municipalització, el cost de la construcció, la contractació del personal necessari, les despeses de subministraments i serveis de manteniment, neteja, seguretat i assegurances, entre d'altres, aniran a càrrec de les arques municipals i la Generalitat, alliberada de la seva obligació, es limitarà a concertar 98 places durant 25 anys. També van dir que en uns dies es signaria un conveni amb la Generalitat.

Però no han signat cap conveni sinó un protocol amb "voluntat de col·laborar" entre les dues administracions, amb la qual cosa l'eficàcia obligatòria i exigibilitat jurídica derivarà de la concreció d'un futur conveni que fixarà els termes de l'acord que estaran condicionats a la disponibilitat pressupostària de la Generalitat ("la part contractant de la primera part ..."). El que van presentar alegrement i que ara qualifiquen com a "declaració d'intencions" és una presa de pèl.

Les propostes poc madurades son fruit de les presses quan estem en portes d'eleccions municipals i en aquest cas, cada dia s'obren nous interrogants. Es construirà la residència en els terminis assenyalats o s'esperarà a la signatura *sine die* d'un conveni condicionat per la "disponibilitat econòmica"? I tot això amanit amb eleccions de tota mena que tenim a la volta de la cantonada. Potser estaven referint-se a una residència simbòlica o virtual.